

การติดเชื้อไวรัสซิกา

สาเหตุที่ก่อให้เกิดโรค

การติดเชื้อไวรัสซิกา เป็นโรคที่เกิดจากวงจรการแพร่เชื้อไวรัสที่ติดต่อกันซึ่งทำให้เกิดไวรัสซิกา

ลักษณะ และอาการของโรค

การติดเชื้อไวรัสซิกาส่วนใหญ่ไม่แสดงอาการ

สำหรับผู้ป่วยที่มีอาการมักจะแสดงอาการที่พบกันโดยทั่วไป คือ ผื่นแดงตามร่างกาย เป็นไข้ เยื่อบุตาอักเสบ ปวดกล้ามเนื้อ หรือข้อต่อ และรู้สึกไม่สบายตัวทั่ว ๆ ไป อาการเหล่านี้มักไม่รุนแรง และมีอาการอยู่ได้นานเพียงไม่กี่วันเท่านั้น

ปัจจุบัน ความกังวลหลัก ๆ ก็คือ ความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อเด็ก (ศีรษะเล็ก) รวมทั้งอาการแทรกซ้อนทางประสาทวิทยา และโรคภูมิแพ้ตัวเอง เช่น กลุ่มอาการกิลเลนแบร์ (GBS) องค์การอนามัยโลกได้สรุปว่าการติดเชื้อไวรัสซิการะหว่างการตั้งครรภ์ก่อให้เกิดภาวะพิการแต่กำเนิดทางสมอง รวมไปถึงขนาดของศีรษะเล็ก และซิกายังทำให้เกิด GBS นอกเหนือไปจาก GBS แล้วยังก่อให้เกิดภาวะสมองอักเสบเฉียบพลันอีกด้วย (โรคระบบประสาทส่วนกลาง)

พบว่าเป็นหนึ่งในอาการทางระบบประสาทที่อาจเกิดจากการติดเชื้อไวรัสซิกา

วิธีการแพร่กระจาย

ไวรัสซิกาส่วนใหญ่แพร่กระจายไปสู่คนผ่านการกัดของยุงลายที่ติดเชื้อ *ยุงลาย* *ยุงไช้เหลือง* ซึ่งปัจจุบันถือว่าไม่พบพาหะที่สามารถแพร่เชื้อไวรัสซิกาไปสู่คนได้ใน *ยุงลาย* สายพันธุ์อื่น ๆ เช่น *Aedes albopictus* ที่พบได้ทั่วไปในฮ่องกงนั้นถือว่าเป็นพาหะที่มีศักยภาพในการแพร่เชื้อด้วยกัน

ไวรัสซิกายังสามารถพบได้ในน้ำอสุจิของมนุษย์อีกด้วย และแพร่กระจายผ่านทางนมมีเพศสัมพันธ์

การแพร่เชื้อทางการมีเพศสัมพันธ์ของไวรัสซิการะหว่างเพศชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายด้วยกันก็ได้มีการบันทึกไว้เป็นเอกสารแล้ว วิธีการแพร่กระจายอื่น ๆ เช่น การถ่ายเลือด และการติดต่อกันมารดาสู่ทารก ก็มีความเป็นไปได้เช่นกัน

ระยะฟักตัว

ระยะฟักตัวของการติดเชื้อไวรัสซิกาอยู่ระหว่าง 3 – 14 วัน

การจัดการ

ไม่มียารักษาโรคเฉพาะสำหรับการติดเชื้อไวรัสซิกา และการรักษาหลัก ๆ คือ การบรรเทาอาการ และการป้องกันภาวะขาดน้ำ หากมีอาการแยลง ผู้ป่วยควรเข้ารับการรักษาทางการแพทย์ และขอคำแนะนำ

การป้องกัน

ในปัจจุบันยังไม่มีวัคซีนที่มีประสิทธิภาพในการรักษาการติดเชื้อไวรัสซิกา

ในการป้องกันการติดเชื้อไวรัสซิกา ประชาชนควรป้องกันตนเองจากการถูกยุงกัด และช่วยป้องกันการแพร่พันธุ์ของยุง ประชาชนยังควรระมัดระวังต่อการแพร่เชื้อทางการมีเพศสัมพันธ์ของไวรัสซิกาด้วย

มาตรการทั่วไปในการป้องกันโรคที่เกิดจากวงจรการแพร่เชื้อไวรัสที่ติดต่อจากยุง

1. สวมใส่เสื้อผ้าหลวม ๆ มีสีสว่าง เสื้อแขนยาว และกางเกงขายาว รวมทั้งใช้สารทาป้องกันยุงบนส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่ไม่มีเสื้อผ้าปกคลุม และบนเสื้อผ้า
2. ใช้มาตรการป้องกันเพิ่มเติมเมื่อทำกิจกรรมนอกอาคาร:
 - หลีกเลี่ยงการใช้เครื่องสำอางที่มีกลิ่นหอม หรือผลิตภัณฑ์ดูแลผิว
 - ทาสารป้องกันยุงอีกครั้งตามคำแนะนำ
3. ข้อควรทราบเป็นพิเศษเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ:
 - หากกำลังเดินทางไปยัง **พื้นที่แพร่เชื้อไวรัสซิกา (พื้นที่ได้รับผลกระทบ)** ผู้เดินทางโดยเฉพาะผู้ที่มีภาวะภูมิคุ้มกันบกพร่อง หรือมีโรคเรื้อรังที่มีความรุนแรงควรเตรียมตัวเข้ารับคำปรึกษาจากแพทย์อย่างน้อย 6 สัปดาห์ก่อนการเดินทาง และควรมีมาตรการป้องกันเพิ่มเติมเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกยุงกัด
 - ในระหว่างการเดินทาง หากกำลังเดินทางในพื้นที่ได้รับผลกระทบในชนบท ให้นำมุ้งแบบพกพาติดตัวไปด้วย ทาเพอร์เมทริน (สารกำจัดแมลง) บนมุ้ง **ไม่ควรทาเพอร์เมทรินบนผิวหนัง** เข้ารับการปรึกษาทางการแพทย์ทันทีเมื่อรู้สึกไม่สบาย
 - ผู้เดินทางที่เดินทางกลับจากพื้นที่ได้รับผลกระทบควรทาสารป้องกันยุงเป็นเวลาอย่างน้อย 21 วันหลังจากเดินทางมาถึงฮ่องกง หากรู้สึกไม่สบาย เช่น มีไข้ ควรเข้าปรึกษาแพทย์ทันที และแจ้งข้อมูลการเดินทางให้แพทย์ทราบ

สตรีมีครรภ์ และเด็กที่มีอายุ 6 เดือน หรือมากกว่า สามารถใช้สารทาป้องกันยุงได้ สำหรับเด็กที่เดินทางไปยังประเทศ หรือพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีวงจรการแพร่เชื้อไวรัสที่ติดต่อจากยุงซึ่งเป็นโรคประจำท้องถิ่น หรือโรคระบาด และมีโอกาสได้รับเชื้อไวรัสนั้น เด็กที่มีอายุ 2 เดือน หรือมากกว่า สามารถใช้สารทาป้องกันยุงเข้มข้น 30% สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับสารทาป้องกันยุง และประเด็นสำคัญที่ควรสังเกต โปรดอ้างอิงไปยัง ['เคล็ดลับสำหรับการใช้สารทาป้องกันยุง'](#)

การป้องกันการแพร่เชื้อทางเพศสัมพันธ์*

- A. นักท่องเที่ยวควรพิจารณาหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างการเดินทางไปยังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ หรือมีเชนนั้นควรใช้ถุงยางอนามัย
- B. นักท่องเที่ยวชาย และหญิงที่กำลังเดินทางกลับจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ ควรงดการมีเพศสัมพันธ์เป็นเวลาอย่างน้อย 3 เดือน และ 2 เดือน ตามลำดับเมื่อเดินทางกลับ มีเชนนั้นควรใช้ถุงยางอนามัย
- C. สตรีมีครรภ์ไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่ครองของตนเองที่ได้เดินทางไปยังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ หรือมีเชนนั้นควรใช้ถุงยางอนามัยตลอดระยะเวลาที่มีครรภ์

**มาตรการป้องกันนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อมีข้อมูลเพิ่มเติม ผู้ที่กังวลเกี่ยวกับการแพร่เชื้อไวรัสซิกาควรติดต่อแพทย์เพื่อขอรับคำแนะนำ*

สตรีมีครรภ์ไม่ควรเดินทางไปยัง [พื้นที่แพร่เชื้อไวรัสซิกา](#) ผู้หญิงที่กำลังวางแผนที่จะตั้งครรภ์ควรทราบในข้อ A และ B ตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากผู้หญิงเหล่านี้ หรือคู่ครองฝ่ายชายวางแผนที่จะเดินทางไปยังพื้นที่แพร่เชื้อไวรัสซิกา พวกเขาควรเข้าปรึกษาเพื่อขอรับคำแนะนำจากเกี่ยวกับความเสี่ยง สำหรับนักท่องเที่ยว รวมถึงสตรีมีครรภ์ควรใช้ [สารทาป้องกันยุง](#) ในระหว่างการเดินทาง และการเดินทางกลับจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 21 วัน

ขอแนะนำให้สตรีมีครรภ์:

- เข้าร่วมติดตามผลการฝากครรภ์เป็นประจำ และบอกเล่าประวัติการเดินทางล่าสุดให้กับแพทย์ผู้ทำการรักษาทราบ
- สังเกตอาการของการติดเชื้อไวรัสซิกา และเข้ารับคำแนะนำทางการแพทย์โดยเร็วหากรู้สึกไม่สบาย
- งดการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ครองของตนเองที่ได้เดินทางไปยังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ หรือมีเชนนั้นควรใช้ถุงยางอนามัยตลอดระยะเวลาที่มีครรภ์

ช่วยป้องกันการแพร่กระจายของยุง

1. ป้องกันการสะสมของแหล่งน้ำขัง
 - เปลี่ยนน้ำในแจกันสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง
 - หลีกเลี่ยงการใช้จานรองกระถางต้นไม้ใต้กระถางต้นไม้
 - ปิดฝาภาชนะกักเก็บน้ำให้มิดชิด
 - ตรวจสอบให้แน่ใจว่าภาชนะรองน้ำของเครื่องปรับอากาศไม่มีน้ำขังอยู่
 - นำกระป๋องที่ใช้งานแล้ว และขวดน้ำใส่เข้าไปในถังขยะที่มีฝาปิด
2. ควบคุมพาหะ และแหล่งสะสมของโรค
 - จัดเก็บอาหาร และกำจัดขยะให้เหมาะสม

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมและการป้องกันการแพร่พันธุ์ของยุงโปรดเข้าชมเว็บไซต์ของกรมสุขอนามัยด้านอาหาร และสิ่งแวดล้อม (FEHD)

ที่ http://www.fehd.gov.hk/english/pestcontrol/handbook_prev_mos_breeding.html

3 กรกฎาคม 2019

3 July 2019